
ПРАВЕДНИК

Гаврилова Олена Давидівна (1903-1996)

ВРЯТОВАНИ

Соколова Ганна Володимирівна (1934)

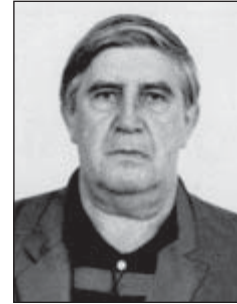
Григорович Юрій Володимирович (1940)

О.Д. Гаврилова

Соколова Г.В.

Ю.В. Григорович

Уродженка Києва Олена Давидівна Гаврилова з чоловіком-прикордонником перед війною перебувала в Західній Україні. Почалася війна. Офіцерські сім'ї евакуювалися в тил країни через Київ. Виїхала і Гаврилова. У Києві вона несподівано захворіла і залишилася у своєї подруги Сарри Григорович (Шпігель), яка мешкала в Циганському провулку, 5. Чоловік Сарри Яківни був на фронті, а вона залишилася з двома дітьми – семирічною Ганною і однорічним Юрком, які на той час теж захворіли.

Німці окупували Київ. 29 вересня Сарра з сестрою пішла до Бабиного Яру, довіривши дітей подрузі.

Німці вигнали Олену з дому, і їй з дітьми доводилося переховуватися в порожніх кинутих квартирах. Одного разу їх зупинили поліцаї. Діти плакали, поліцаї зглянулися і відпустили їх. Після цього вона переїхала з дітьми до Мотовилівки, де найнялася на роботу до хазяїв. Прожили вони тут аж до визволення Києва.

Повернувся з фронту батько дітей. Незабаром він завів нову сім'ю. Ганна і Юрій, звикнувши до Олени, яку називали тіткою Льолею, не захотіли йти до мачухи і до повноліття залишалися зі своєю рятівницею.

Ганна вийшла заміж і стала Соколовою. Сорок років вона пропрацювала медсестрою. Юрій був механіком ліфтового обладнання. 1965 року він став чемпіоном Києва з вільної боротьби.

Олені Давидівні Гавриловій, яка прожила 93 роки, 1994 року присвоєно почесне звання «Праведник Бабиного Яру», а 1995 році – «Праведник народів Світу».